

Ad ændringsforslag nr. 3 (vedrørende den foreslåede affattelse af § 8.C.).

Efter lovforslagets fremsættelse har der fra flere sider ud fra et diskretionshensyn til patienterne været peget på det ønskelige i, at behandling på ambulatorierne kan finde sted, uden at der rettes henvendelse til patientens opholdskommune. Den danske Købstadforening har samtidig fremsat ønske om, at forslaget bestemmelser ændres på dette punkt, for så vidt angår ambulatorierne, idet en opkrævning af de fastsatte betalingstakster hos patientens opholdskommune menes at ville føre til et kompliceret og tidrøvende refusionssystem som følge af ambulatoriernes forskelligartede ydelser. De foreslåede ændrede refusionsregler, hvor efter den fulde takst skal refunderes med $\frac{3}{10}$ fra statskassen og $\frac{7}{10}$ fra det mellemkommunale refusionsforbund, svarer til de refusionsregler, der er foreslået for arbejdsanstalter i det af socialministeren fremsatte lovforslag vedrørende disse institutioner. Af praktiske grunde er refusionsreglerne for behandlingshjemmene foreslået ændret tilsvarende.

Ad ændringsforslag nr. 4 (vedrørende den foreslåede affattelse af § 8.D.).

For private ambulatorier og behandlingshjem er den foreslåede refusionsordning den samme som for de kommunale. Af praktiske grunde er det foreslået, at den amts- eller købstadkommune, i hvilken institutionen er beliggende, forlods udreder refusionen til institutionen.

Udvalget indstiller herefter enstemmigt lovforslaget til *vedtagelse* med de foreslåede ændringer.

Ændringsforslag.

Af indenrigsministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

1) I 5. linje indføjes efter ordet „og“: „§ 8, nr. 10, i“.

2) § 8. A., stk. 3, affattes således:

„Det er en forudsætning for ydelse af statstilskud i henhold til stk. 1 og 2, at ambulatoriet eller behandlinginstitutionen er godkendt af indenrigsministeren efter indhentet udtalelse fra sundhedsstyrelsen. Sådant godkendelse vil bl. a. være betinget af, at de fornødne lægelige og behandlingsmæssige krav skønnes at være opfyldt, samt at virksomheden modtager patienter uden hensyn til, hvor disse er hjemmehørende. Godkendelse kan endvidere betinges af, at de pågældende foranstaltninger ikke findes at burde etableres af et statshospital til behandling af sindslidende eller en statslig psykiatrisk afdeling.“

3) § 8. C., stk. 2, affattes således:

„Af taksterne for godkendte ambulatorier refunderer statskassen $\frac{3}{10}$ til kommunerne, medens de øvrige $\frac{7}{10}$ er genstand for mellemkommunal refusion efter reglerne i lov om offentlig forsorg. For patienter, der er nydende medlemmer af anerkendt sygekasse, oppebærer kommunerne refusion efter reglerne i 1. punktum af den takstmæssige betaling for behandling og ophold på behandlingshjem efter fradrag af sygekassens ydelse. For så vidt angår patienter, der ikke er nydende medlemmer af anerkendt sygekasse, kan indenrigsministeren bestemme, at der for sådanne patienters behandling og ophold på behandlingshjem ikke må afkræves patienten en betaling, der overstiger takstmæssig betaling for indlæggelse på offentligt sygehus i det område, hvor den pågældende patient er bosiddende, samt at en eventuel difference mellem den i henhold til stk. 1 fastsatte takst og den patienten afkrævede betaling refunderes kommunen efter reglerne i 1. punktum.“

4) § 8. D. affattes således:

„Taksterne for private virksomheder udredes for ambulatoriernes vedkommende fuldt ud, og for så vidt angår behandlingshjemmene i det i § 8. C., stk. 2, 2.-3. punktum, angivne omfang af den amts- eller købstadkommune (København kommune), i hvilken virksomheden er beliggende. Af kommunens udgifter refunderer statskassen